

Udateret

SENDER

Gudmund Hentze

RECIPIENT

Emil Hannover

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Archive:

Den Hirschsprunges Samling

TRANSCRIPTION

[med blyant i Hannovers hånd:] Hentze

Kære Hr Emil Hannover

Tak for den Ulejlighed, De har haft for min Skyld, desværre fik jo Deres Bestræbelser et negativt Resultat, men at jeg derfor skulde være forarget paa Dem finder jeg ganske urimeligt at slutte fra Deres Side, saa dum er jeg virkelig ikke. Jeg er kun bange for at jeg har paataget mig Deres Mishag, at De har fundet mig paatrængende, jeg ved hvor ubehageligt det er at blive bedt om at lægge et godt Ord ind for En som man ikke kan af Hjærtet anbefale til den Post han stræber efter, men bliver let gal i Hovedet paa den der har – som det forekommer En – trængt sig paa. Men som min Undskyldning, som min Adkomst til at bede Dem om Deres Anbefaling, maa De gribe i Deres egen Barm, tidligere Udslag af Velvillie fra Deres Side overfor mig, har givet mig en Slags Ret til at henvende mig til Dem – jeg haaber ikke at jeg har overskredet Smagens Grænser. De maa dog ogsaa vide, at det fra min Side er et Forsøg paa at faa mine Ævner anvendte, ikke alene for de penge- lige Fordele der kunde flyde derudaf, men ogsaa Kunstnerens Sorg over at se saameget dø, ja mere end det, aldrig fødes, paa Grund af manglende Lejlighed Efter- spørgsel efter hans Arbejdskraft – . Jeg

[2]

selv tror at jeg kunde gøre nogle smukke Arbejder for Porcelæn, men hvor skal jeg faa Lejlighed til at overbevise andre om det. Min Tid er optaget af dræbende Arbejde for Brødet, Tegninger som jeg skammer mig over flyder fra min Haand blot for at skaffe de nødvendige Penge uden hvilke vi Mennesker nu engang ikke

kan existere, min Kunst maa jeg rane,
røve, stjæle mig Tid til at øve. Naar jeg
fortæller Dem, at jeg fra Februar 1910 til Febr.
1911 har anvendt 800 (ottehundrede) Arbejdstimer
paa "Politiken" alene, paa fuldkomment aand-
løst Arbejde som man kunde sætte enhver
Tegnesjover til (han kunde endda gøre det bedre
end jeg), naar de [!] dertil lægger, hvormange
Tegninger jeg har præsteret til "Klods Hans",
"Platmenagen" o.s.v. hvor mange Annonceteg-
ninger og lignende Sager (jeg tegnede bl. a. i Fjor
nogle og halvtreds Tegninger til en Detektiv-
roman som jeg tillige bearbejdede), Ting som
jeg mange Gange er ved at brække mig
over og som alt hvad der er af Talent i
mig, af kunstnerisk Følelse sætter sig
opimod [!] som mod en Voldtægt, hvor mange jeg laver af den slags saa vil
De kunne forstaa, at jeg tit føler mig
kæmpende mod en overmægtig Skæbne
og at jeg fristes til at søge Hjælp hos en indfly-
delsesrig Mand som De er, en Mand som
jeg ved anderkender [!] mit Talent, – i Stedet
for at vente med at blive "kaldet". De
vil ogsaa forstaa at en Følelse af – jeg ved ikke
hvad, den smager bittert men er ikke rettet
mod nogen eller noget, sniger sig paa mig

[3]

og min Kunstnerfølelse spørger: "Er disse
Mangel paa Smag virkelig et saa fremtrædende
Kendetegn paa det Kunstnersigt at det
gør dig ubrugelig – er disse smaa Arbejder
virkelig saa smagløse? – kunde det slet
ikke tænkes at det jeg lader komme til
Orde i mine "frie" Arbejder, at det vilde
jeg kunde trænge tilbage under en glat-
tere Overflade i det praktiske Arbejde. Er
jeg saa misliebig at jeg skal forvises af
Rækkerne, hæftes sort Kokarde paa. Er
de andre da altid saa sikre i Smagen
– ja de andre. Hvor havde Krogh gjort af

sin Smag da han byggede den Indgang
til den kgl. Porcelænsfabriks Udsalg paa
Amagertorv, den er virkelig ikke særlig smag-
Fuld. Hvor havde han sin Smag henne,
da han byggede Panoptikon? Saa grandiose
Udtryk for Smagløshed vil jeg ikke efterlade
mig hvis jeg forlod denne syndige Verden
nu, men maaske er det Mangel paa
Lejlighed at jeg ikke har præsteret noget
saa stort endnu. – Men jeg beder Dem
kære Hr Emil Hannover, tro ikke at
jeg gaar rundt som en Galdeballon, langt
fra, jeg slaas videre for Livet og Levebrødet
og haaber stadig at min Tid maa komme,
at jeg maa kunne dygtiggøre mig saa
at jeg kan overbevise ogsaa andre om
min Existensberettigelse. At jeg ikke
altid skal spises af med at jeg har
"herlige Ævner" men at disse herlige
Ævner ogsaa kan trænge til lidt Gødning

[4]

for at komme i Trivsel, endnu har jeg kun
mærket Modstand. – Men De maa ikke være
vred for at jeg udgyder mit Hjærte for Dem, tag
dette Brev for hvad det er, en Trang til at
udtale sig – intet andet. Og saa en Tak
for at De skrev til Krogh skøndt der intet
kom ud af det, vær sikker paa at jeg ikke
er saa snæverhjærtet at jeg raser mod
dem, som ikke kan synes at undertegnede
er den eneste som har Existensberettigelse,
jeg ved, at der er mange som haaber og
kæmper. Jeg er ikke som Slott-Møller, hvem
jeg skammer mig over at have været i
Kompagni med, han der har et privat
lille Helvede, hvor han piner dem han ikke
kan lide som Drengene piner Fluer ved at
rive Vinger og Ben af dem og stikke dem
et Halmstraa i Enden – føj misundelige
Mennesker er mig en Afsky og det er en

utilgivelig Dumhed naar man er misundelig at lade det komme saa raat til Orde som han gør.

Venlig Hilsen
Deres hengivne
Gudmund Hentze

Monte

Hon. Mr. Louis Hammer

Tak for den belejlige bet. de her kapt for min
skæft, hvorved jeg 21 Over Betrachtes et
negativt Resultat, men at jeg derfor skulde
være frægt paa den side og ganske i sin-
ligt at slutte fra dens Side, saa den er
virkelig ikke. Jeg er kun bange for at jeg
har paatrædt mig Over Minne, at de har
fin det mig paatrængende, jeg vel har
ubehageligt det er at blive lidt om at læse
at gøre det ind for en som man ikke kan
af Hæder anbefale til den Post man stræber
efter, man bliver det vel i Overbet paa den
der har - som det forekommer en - trænger
sig paa. Men som min indsigelse, som
min Altruisme til at betale den om Over
Anbefaling, men de går i Over egen
Barm, tillige indlæg af Velvillie fra
Over Side overfor mig, har givet mig en
slags Ret til at henvende mig til den - og
maake ikke at jeg har overstredet sin egen
Jocunde. De har dog ogsaa vist, at det fra
min Side er et Forsøg paa at paa min
Over anerkende, ikke alene for de penge-
lige Fordele der kun flyder af Overbet, men
ogsaa Kunstneren dog over at se sammen
gode da, ja mere end det, aldrig tøds,
paa Grund af manglende Lykke med Efter-
Spørgsel efter hans Adlydskraft. - Jeg

Selskabet at vi kunne gøre nogle smukke
Arbejder for Sovelæse, men hvor skal vi
gaa og finde dem til at overbevise om
det. Min Tid er optaget af drømt. Ar-
bejde for Prøvet, Tegninger som vi skal
have mig over flyder fra min Hænder blot
for at skaffe de nødvendige Penges inden
hvillike vi "Mennesket" vi angiver eller
kan eksistere, min Hænder må vi røre
over, stjæle mig Tid til at over. Naar vi
fortæller Dem, at vi for Februar 1910 til Febr.
1911 har anvendt 800 (otthundrede) Arbejds-
paa "Politikere" alene, paa fuldkomment end
löst Arbejde som man kunne sætte enhver
Tegner forer til (man kunne endda gøre det bedre
end vi), naar de dertil lægger, hvor mange
Tegninger vi har præstet til "Klods Hans"
"Naturhistorie" osv. hvor mange Annonce-
ninger og lignende Sager (vi tegner bl. a. i Hver
nogle af Hænderne Tegninger til en Detektiv-
roman som vi allige har arbejdet) Ting som
vi mange Gange er ved at lække mig
over og som alt hvad der er af Talent
mig, af kunstneriske Følelser, sætter sig
opimod som mod en Voldtaet, ^{hvis man vil} saa vil
de kunne forstå, at vi tit føler mig
kampende mod en overmægtig Skæbne
og at vi prøver til at søge Hjælp hos en indfly-
delsesrig Mand som de er en Mand som
jeg ved anderledes mit Talent - i Stedet
for at vente med at blive "kaldet". De
vil ogsaa forstå at en Følelse af - jeg vil ikke
længere, der smages bittert men er ikke rettet
mod nogen eller noget, siger sig paa mig

og ikke Kunstnerfølelse spigres: Er der
Mangel paa smag virkelig et saa pueralt
Kunstværk paa det Kunstners ansigt at det
gør dig utilregelig - er disse smaa Arbejder
virkelig saa smagløse? Kun det alene
ikke tænkes at det er ladet komme til
Ord i mine "fire" Arbejder, at det ikke
er min trang til at gøre ind i glet.
Der overflod i det praktiske Arbejde. Er
der saa virkelig et stykke forviret af
Rokkema, og det sorte Holsten paa
de andre da altid saa røde. Smagen
- ja de andre. Hvor kunde træffe godt af
den smag da man begynder den smag
til den beg. Poesi, som vilde ind i paa
smagstov, da er virkelig ikke rigtig smag
faldt. Hvor kunde man en smag kunne
da man begynder Poesi? Saa prædiken
indtryk for smagstov vil jeg ikke efterlade
mig selv og forlod denne dygtige
men - men smagstov er det Mangel paa
dygtighed et og ikke den prædiken
saa stort end. - Men jeg tror den
Kone (fr. Emil Henningsen, tro ikke at
jeg gør min selv en juleballon, langt
fra, jeg staaer inde for hende og dygtighed
og smagstov stadig et min Tid smagstov
at jeg smagstov dygtighed mig selv
at jeg smagstov overbevise og en anden om
min Eksistensberettigelse. Et og ikke
altid skal spires af mig at jeg har
"Kædet Oms" men at disse Kædet
Oms og smagstov kan trænge til lidt goding

for at komme i Trivsel, endnu har jeg kun
mærket Modstand. - Men de maa ikke være
vred på at jeg indgyder mit Herte for Dem, tag
dette Brev for hvad det er, en Troang til at
sigtale sig - intet andet. Og saa en Tale
for at de skrev til Kroge, skrev de intet
kom ind af det, var sikker på at jeg ikke
er saa snæversynet at jeg var med
dem som ikke kan se at indstøper
er den eneste som har Eksistensberetigelse,
jeg vel, at der er mange som holder
kommer. Jeg er ikke som Slott-Møder, men
jeg kommer mig over at have været
Kompani med, han der blev et privat
lille Helted, men han gjend dem som ikke
kan lide som Oranger, find Flæs var at
sive Vinge og Bør af dem og stille dem
et Halmstraa i Enden - jeg misindelig
Mennesker er mig en Epoke og det er en
utilgivelig Gimbret naar man er misindelig
at Lad Komme saa snart til Ost som
man gør.

Venlig Hilsen
Om mig
Johann Hertz